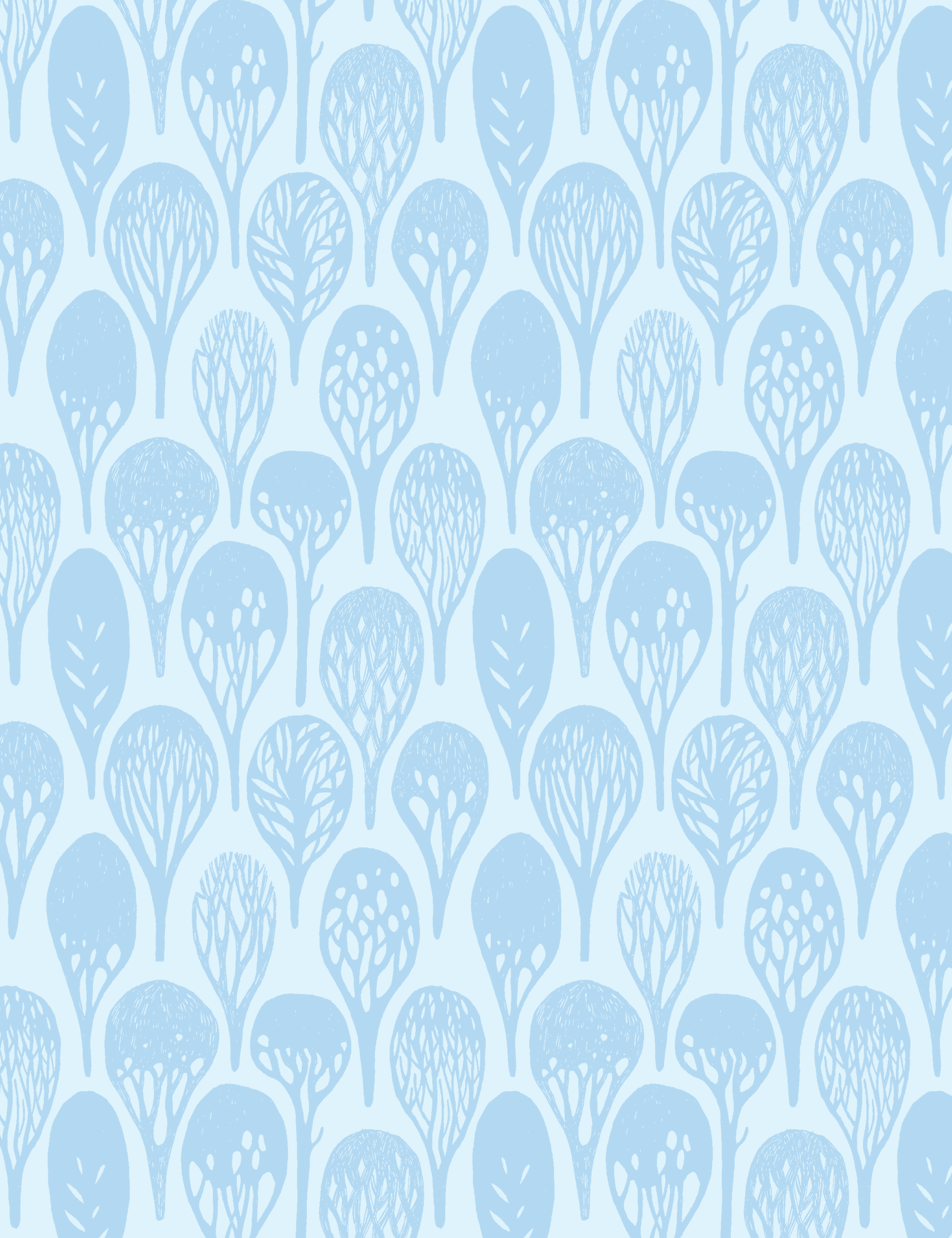

Lilla Örnkron

ANNA LUNDGREN MAYA JÖNSSON

BONNIER
CARLSEN

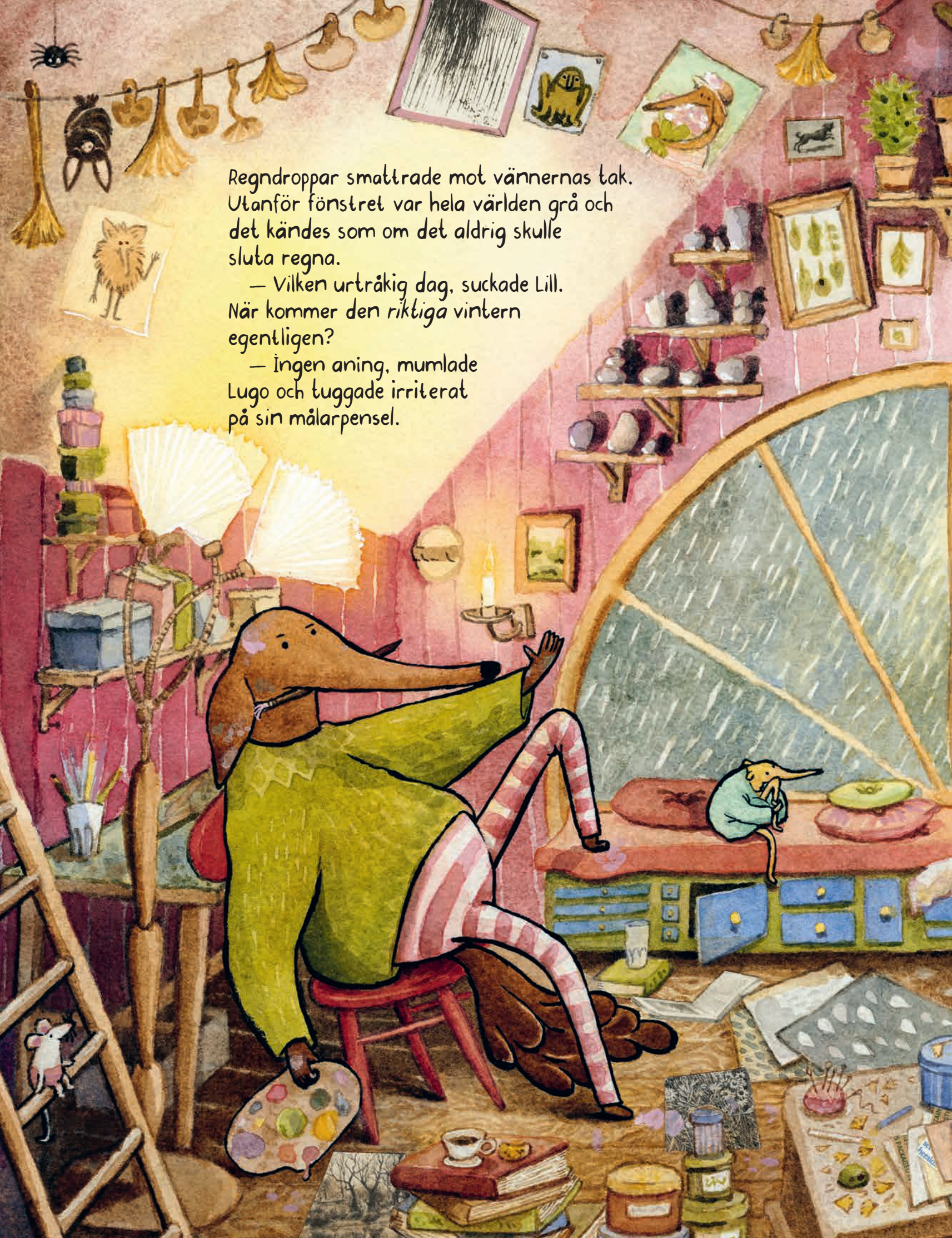
Lugo & Lill

Örnkvinn

ANNA LUNDGREN MAYA JÖNSSON

BONNIER
CARLSEN

Regndroppar smattrade mot vännernas tak.
Utanför fönstret var hela världen grå och
det kändes som om det aldrig skulle
sluta regna.

— Vilken urtråkig dag, suckade Lill.
När kommer den riktiga vintern
egentligen?

— Ingen aning, mumlade
Lugo och tuggade irriterat
på sin målarpensel.

— Det här blir inte bra,
suckade han. Färgerna
bråkar och någonting
saknas. Det är som att
tavlan inte vill bli målad.

— Du kan måla en jättestor
tårta där i mitten, föreslog Lill.
Men Lugo skakade på huvudet.
— Ett rosa körsbärsträd då?
— Nepp, svarade Lugo.
— Då vet jag inte, sa Lill och
hoppade ner på golvet.

Lill tassade bort till ett av vindens bortglömda
hörn och dök in bakom några gamla koffertar.
Där fanns allt möjligt. saker som hon glömt
och prylar som hon aldrig sett förut.

KROKIG
SPIK

OKÄNDA
FRÖER

...järnspikar och skrumpet apelsinskal.

Rätt som det var
upptäckte hon något
som glänste under
en gammal filt.

När Lill kom fram igen höll hon en kula
av glas i tassarna. Vita sockerpärlor
svävade omkring där inne.

— Det här är den vackraste prylen
jag någonsin sett, viskade hon.

— Nämen, sa Lugo. Det där är
en magisk kula. Om du skakar den,
blundar och önskar dig något,
så kommer din önskning
att slå in!

- Får jag önska mig vad jag vill?
frågade Lill med stora ögon.
- Precis vad du vill.
- Får jag önska mig flera saker?
- Jag tror att man bara kan
önska en gång, svarade Lugo.
- Lill fnös till.
- Det var snålt. Hur ska jag
kunna välja bara en?

Lugo lyfte upp önskekulan och höll
den i famnen.

— Så här gör man, sa han
och skakade försiktigt så att
sockerpärlorna virvlade runt.

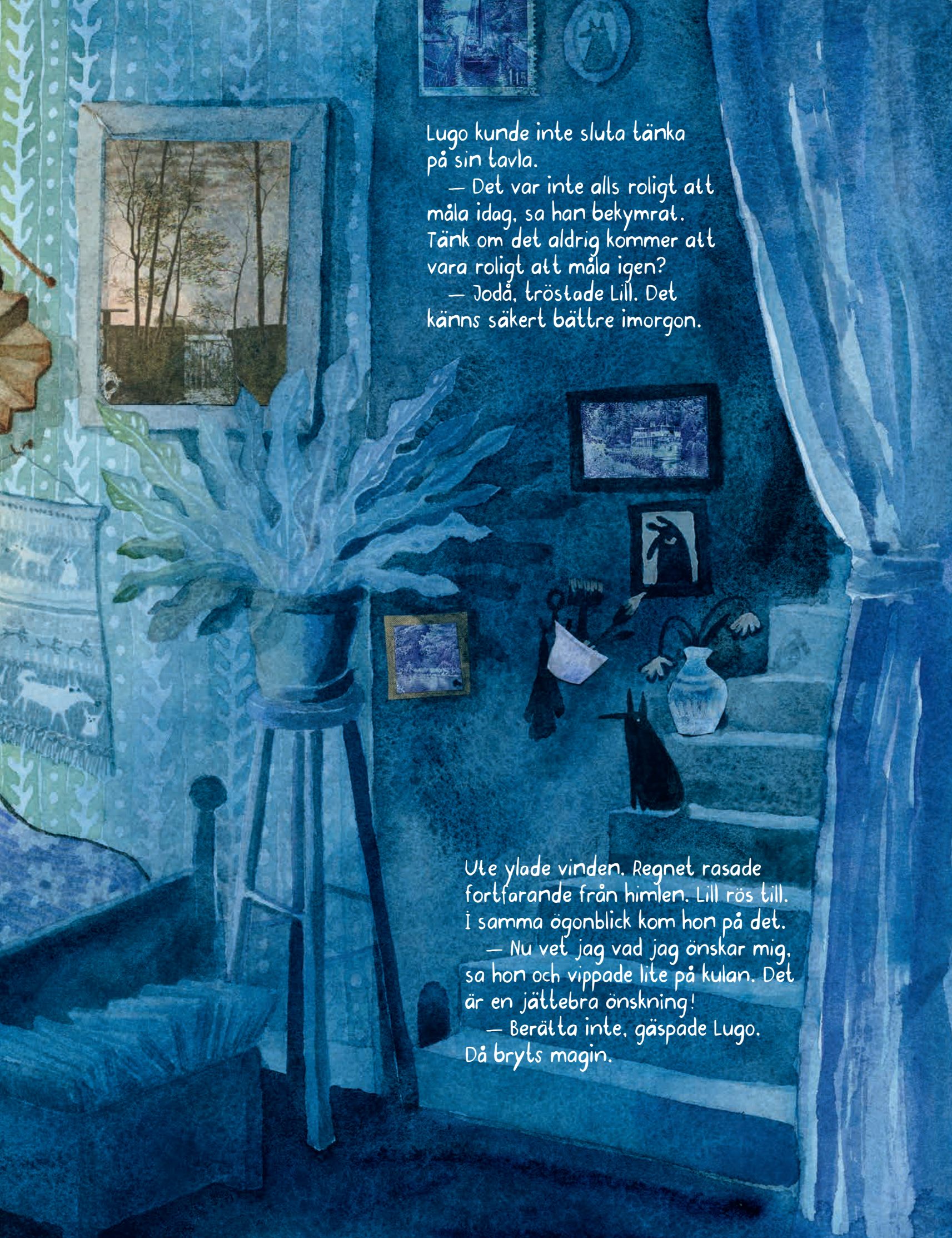
Sedan tänkte han tyst
inom sig själv på en sak
som han verkligen
önskade sig.

Resten av dagen funderade Lill på vad hon skulle
önska sig. Kanske en ny skateboard, ett par
simglasögon eller tio lådor med chokladbollar?

Till slut kom kvällen. Lill ställde snökulan
bredvid sängen och de två vännerna kröp ner.

Lugo kunde inte sluta tänka på sin tavla.

— Det var inte alls roligt att måla idag, sa han bekymrat. Tänk om det aldrig kommer att vara roligt att måla igen?

— Jodå, tröstade Lill. Det känns säkert bättre imorgon.

Ute ylade vinden. Regnet rasade fortfarande från himlen. Lill rös till. I samma ögonblick kom hon på det.

— Nu vet jag vad jag önskar mig, sa hon och vippade lite på kulan. Det är en jättebra önskning!

— Berätta inte, gäspade Lugo. Då bryts magin.